

Заява Радянського уряду

3 квітня н. р. уряд Демократичної Республіки В'єтнам виступив з Заявою в зв'язку з наказом президента США Джонсона від 31 березня н. р. щодо часткового припинення бомбардувань Північного В'єтнаму. Уряд ДРВ заявив про свою готовність призначити представника для контактів з представником США з метою обговорити питання про беззастережне припинення американських бомбардувань і всіх інших актів війни проти Демократичної Республіки В'єтнам з тим, щоб можна було почати переговори.

Радянський уряд повністю підтримує цю Заяву уряду ДРВ, переконаний в тому, що вона означає реальний шлях до припинення війни у В'єтнамі, до політичного врегулювання в інтересах в'єтнамського народу, в інтересах відновлення нормальної обстановки в усій Південно-Східній Азії.

Агресивна війна, розв'язана Сполученими Штатами Америки проти героїчного в'єтнамського народу, є серйозним джерелом напруженості в Південно-Східній Азії і в усьому світі. Вона викликає рішучий осуд і гнівний протест усіх чесних людей, у тому числі і в США.

Зустрічаючи могутню, зростаючу відсіч з боку в'єтнамського народу, який спирається на активну підтримку і різнобічну допомогу соціалістичних країн, всіх прогресивних сил миру, опинившись перед перспективою тривалої і тяжкої війни, уряд США змушений піти на часткове припинення бомбардувань Північного В'єтнаму. Проте агресія не перестає бути агресією від того, що бомбардувань зазнає не вся територія Демократичної Республіки В'єтнам, а її частина. Бомбардування майже повсюди території ДРВ триває.

Дальший розвиток подій залежить від того, чи зроблять Сполучені Штати Америки дальший крок: чи прийнять вони повністю і беззастережно бомбардування та інші акти війни проти Північного В'єтнаму, чи поставляться вони позитивно до відомих пропозицій уряду ДРВ і Національного фронту визволення Південного В'єтнаму про шляхи розв'язання в'єтнамського питання. За переконанням Радянського уряду, ці пропозиції є доброю основою для міцного врегулювання у В'єтнамі.

Радянський уряд висловлює надію, що уряд США серйозно зважить обстановку, яка склалася, і зробить такі дальші кроки, які б справді поведи до припинення війни і політичного врегулювання. Цього вимагають інтереси миру в Азії, інтереси загального миру.

Іван Параскева, тракторист колгоспу імені Леніна Знамянського району, зараз сіє ярл. Добре сіє, на його агрегаті — перехідний червоний вимпел за першість у змаганні. Фото Б. ВІТОХІНА.

СКІЛЬКИ ПРАВОФЛАНГОВИХ? ВСІ!

Порядок дня встановлено. Остається тільки зібратись і...

На зборах були присутні всі. Питання — одне: озеленення рідного села.

Послухали пораду секретаря партійної організації колгоспу імені Котовського Якова Борисовича Кодреснула. Виступали активно. Той з трибуни, той просто з залу...

Коло невеличкого приміщення дитячих ясел зібравлись комсо-

мольці, учні старших класів. Всі з інвентарем: граблями, лопатами, сапами. Словом, бойова готовність!

Правління колгоспу задалегідь підготувало площу для посадки дерев, виділило машини. Квапляться, стараються хлопці й дівчата. Вишукувались рівними рядами 280 фруктових дерев. А потім ще — каштани. Посадили тополину алею, розбили клумби для квітів.

А скільки пісень та жартів було! Коли ж запитали комсомолку Олександрю Полоз, хто працював найкраще, не замислюючись відповіла:

— Всі. За добру справу на зборах голосували всі, і на недільник вийшли всі.

О. КРЮК,

завідуючий оргвідділом Знамянського РК ЛКСМУ.

Рік видання IX. ● № 41 [897] ● СУБОТА, 6 КВІТНЯ 1968 РОКУ. ● Ціна 2 коп.

ВИХОВУЄ ДОРУЧЕННЯ

ЩО ПОКАЗАЛИ ЗВІТНО-ВИБОРНІ ЗБОРИ В КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ ШКІЛ

них імені Батьківщини сприяла розвитку ініціативи і активності кожного комсомольця, підвищила його відповідальність перед своєю організацією. Ось факти. З'явилися комсомольські організації в більшості восьмирічних шкіл, значно поліпшилось керівництво піонерською організацією. В кожній загін комсомол направив загонного вожатого, значно посилив вплив на навчально-виховний процес. І, найголовніше, кожен член Спілки усвідомлює, що комсомольська організація є провідною силою

всього учнівського колективу школи. Комсомольці провели велику роботу по вивченню історії боротьби за Радянську владу на Кіровоградщині, зібрали цінні матеріали, обладнали куточки бочайової і трудової слави, провели недільники по збору коштів на спорудження пам'ятника молодогвардійцям в Краснодоні та Саяно-Шушенської ГЕС.

На звітно-виборних зборах Кіровоградської СШ № 3 йшла цікава розмова про роль комсомольської організації в боротьбі за звання школи повної успішності, зразкового порядку та відмінної поведінки. Комсомольці виступили до переобладнання шкільного музею В. І. Леніна, намітили відкрити в ньому новий розділ «Ленін і молодець». Кожна група готує для музею подарунки, виготовлені руками комсомольців. По-справжньому відчуті всі високі обов'язки старшокласники можуть ли-

ше тоді, коли діяльність їх організації тісно пов'язується з трудовим життям міста чи району. Комсомольцям Мало-висківської СШ № 3 було про що говорити на зборах. Члени їх лекторської групи регулярно виступали перед населенням, колгоспниками.

Про нові сади і парки, закладені руками комсомольців, йшла мова в Новомиргородській СШ № 2, Рівнянській школі № 2 Новоукраїнського району та інших. Учні Гайворонської школи № 1 збрали цінні матеріали з історії боїв за рідне місто, з історії підпільного руху. ТРЕБА відзначити, що на звітних зборах часто згадувалось багато нових форм комсомольської роботи. Це і вахта праці, і літні табори підлітків, наукові товариства, військово-спортивні табори допризовників. Все це показник тих якісних змін, які сталися у формах і змісті роботи організації після XV з'їзду ВЛКСМ. Це свідчення того, як комітети комсомолу шукують нові стежинки до серця кожного комсомольця.

З'єднати по-справжньому трудове і політичне виховання допомагають учнівські виробничі та будівельні бригади, про роботу яких розповідали комсомольці Богданівської середньої школи Знамянського району.

Ділові зустрічі і бесіди з керівниками колгоспів про економіку артілі, її

досягнення, труднощі і перспективи, про життєві плани випускників, спільна робота комсомольських організацій шкіл та колгоспів, спільні комсомольські збори, недільники — все це сприяє росту свідомості учнів, являє в них почуття суспільного обов'язку.

Широко на звітних зборах обговорювалась робота з піонерами. В Кремгесі, Знамянці, Олександрії та Кіровограді поживалась діяльність піонерських загонів за місцем проживання. ТЕПЕР, підводячи підсумки, вчителі і комсомольські активісти глибоко аналізують питання і пропозиції, які були висловлені комсомольцями на зборах. Перш за все, питання про характер і зміст комсомольських доручень. Примітивізм їх не сприяє інтелектуальному росту учнів, відбиває інтерес до суспільної діяльності. Напевне, потрібно практикувати проведення спільних засідань бюро партійних організацій з комітетами комсомолу, на яких давати завдання комсомольській організації.

Шкільному комсомолу під силу великі справи. В ювілейний рік старшокласники готові по-комсомольськи зустріти піввікову річницю своєї організації, яка носить ім'я великого Леніна.

С. КУЛАГІНА, секретар обкому ЛКСМУ.

НІЖНИЙ і чарівний, мов весняне світання, що спливає над верховинами, трельний і радісний, наче хлюпає струмком, озивається голос сопілки. А далі в приладу мелодію видають акорди баяна, світлий сум скрипки, заворочений дзвін цимбала. А ще через мить — дивовижний перестук українських чобіт, шасаний голос молодого гуцула... Танцюють ятранці! Один, другий, третій танок. Український змішаний російським, потім — циганським. «Українські колядки», «Платоґоним», «Було колись на Ятранці», «Ятранські весільні ігри». Виходять на сцену дівчата з українськими рюшниками в руках, А в тугий вінок їх ніс заплетений польові квіти і пишеними колосами. Довгою вервечкою проносять вони свою ніжність, гостинність і прощу. Швоча грація, казковий малюнок танцю захоплює найвмотливішого глядача.

„ЯТРАНЬ“ ПЕРЕД МАНДРІВКОЮ

технічного училища № 6 Тетяна Полтавцева своїм подрузі:

— Все у них просто, чітко і талановито. В цілому — краса.

Але цього разу ятранці показували своє вміння не лише для кіровоградців.

Незабаром молоді митці мають вирушити в мандрівку до Чехословаччини, мріють побувати в Софії на Всесвітньому фестивалі молоді і студентів. Щоб перекопатись ще раз, що мають приналежати до цікавого в своєму репертуарі ятранці, в Кіровоград прийшли гості з Москви й Києва.

Он там, за довгим столом, покритим червоним оксамитом, задивляються на сцену працівники обкому ЛКСМУ. А серед них — Нонна Костянтинівна Чинкіна, балетмейстер Великого театру СРСР, Галина Іванівна Королькова, балетмейстер Державного ансамблю танцю СРСР, Микола Іванович Мераліцін, режисер Київського драматичного театру юного глядача імені Леніна, ського комсомолу, представники ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ.

Члени цієї комісії теж були в захопленні од вогнистих танців ятранців. Вони високо

оцінюють їх майстерність. З уст москвичів і киян чути:

— Просто диву даєшся. Їздили ми по Закарпаттю, на Буковині побували, а такі кольори рідко де бачили. Режисер по-своєму підійшов до вирішення кожного хореографічного малюнку.

— Хто вам тільки подарував такі костюми? В них же сонце — троянди, золоті колоски, і прозорість неба, в них — тепло.

— А од «Північки» ми просто зачаровані. Це ж цілком ваш власний, ятранівський танок.

Г. Королькова:

— За російські акорди аж не знаю як дякувати вам. Я — по-доброму заздрю.

І ще:

— Гумору у вас он скільки! Додайте ще ліризму...

Нарешті, Нонна Костянтинівна до керівника самодіяльного заслуженого ансамблю танцю УРСР «Ятрань» А. М. Крип'ячки:

— Дяка вам, Анатолію Михайловичу. Ваш талант пійняв і будуть цінити. Справді, оцінка висока.

М. ВІЩЕВНИЙ.

● НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА В'ЄТНАМ. Заняття загону самооборони. Фото ВІА — АПН.

У МОСКВІ 4 квітня відбувся пленум Комітету молодіжних організацій СРСР. Представники республіканських, крайових і обласних комсомольських організацій, а також спортивних, культурних та інших громадських молодіжних об'єднань зібрались, щоб обговорити доповідь про роботу Надзвичайної сесії виконкому ВФДМ і Міжнародної студентської конференції, присвяченої розвитку руху солідарності молоді і студентів світу з героїчним народом В'єтнаму.

Учасники пленуму вшанували хвилиною мовчання пам'ять Героя Радянського Союзу першого космонавта Юрія Гагаріна, який протягом останніх семи років був активним бійцем міжнародного демократичного молодіжного руху.

Голова КМО Г. Янаєв, який виступив на пленумі, розповів про інтернаціональну студентську конференцію солідарнос-

ті з В'єтнамом, що проходила цими днями в Празі, про роботу недавньої Надзвичайної сесії виконкому ВФДМ, яка розробила програму всевітньої молодіжної кампанії «За перемогу в'єтнамського народу». 27 квітня в Радянському Союзі за програмою місячника солідарності з героїчним народом, який тепер проходить, буде проведено всесоюзний грудневий суботник молоді.

На пленумі з повідомленням про IX Всесвітній фестиваль молоді і студентів, який має відбутися влітку цього року, виступив заступник голови КМО СРСР В. Василенко. Підготовка до цієї найбільшої за останні роки зустрічі молоді світу тепер в повному розпалі. До фестивалю лишилось трохи більш як сто днів. Вісімсот юнаків і дівчат представлятимуть на святі молоді нашої країни. В Болгарію під час фестивалю поїдуть

за путівками «Супутника» ще близько семисот радянських молодих людей. Почато випуск спеціального «Вісника фестивалю». Радянські молодіжні організації візьмуть на себе турботу і оплатять витрати по проїзду на Софійський Всесвітній фестиваль юнацьких делегацій Демократичної Республіки В'єтнам і Національного фронту визволення Південного В'єтнаму.

У нашій країні створено Радянський фестивальний підготовчий комітет. Цими днями він виступив із Заявою «За солідарність, мир і дружбу». Учасники пленуму одностайно схвалили цю Заяву.

(Кор. ТАРС).

(Заяву Радянського фестивального підготовчого комітету буде опубліковано в наступному номері «Молодого комуніста»).

ВИХОВУВАТИ інтернаціоналістів

Пленум КМО СРСР

„ПРОЖЕКТОРИСТИ“ ВИСТУПАЮТЬ У ПОХІД

В ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Центральний комітет ЛКСМ України постановив провести в квітні-травні цього року республіканський рейд-перевірку участі комсомольсько-молодіжних колективів, комсомольців і молоді колгоспів та радгоспів у весняних польових роботах по забезпеченню високих урожаїв сільськогосподарських культур.

Рейд покликаний сприяти активному залученню молодих хліборобів до своєчасного і високоякісного проведення посівної кампанії, високопродуктивного використання ними машин та механізмів, виконання всього комплексу агротехнічних заходів.

Обкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети первинних комсомольських організацій у цей відповідальний період мають зосередити зусилля на

організації дійового соціалістичного змагання серед молоді на честь 50-річчя ВЛКСМ, агітаційно-масової роботи і культурно-побутового обслуговування колгоспників, робітників радгоспів у полі, на широкій гласності досягнень передовиків та поширенні їх досвіду.

Досвід, нагромаджений в ході змагання, присвяченого півстолітньому ювілею Радянської влади, допоможе комітетам ЛКСМУ, штабам і загонам «Комсомольського прожектора» під час рейду-перевірки звернути увагу, пасамперед, на якість виконання сільськогосподарських робіт, економію і бережливе ставлення до техніки та матеріалів, повести боротьбу проти безгосподарності і марнотратства.

(РАТАУ).

АГІТУВАТИ, ЯК АЛЛА ЩЕРБАК

Громадські розповсюджувачі преси — справжні друзі газет та журналів. Вони постійно дбають про те, щоб ті, хто з ними поруч, регулярно читали й передплатували періодичні видання, завжди були в курсі всіх новин.

В газеті «Молодий комуніст» уже повідомлялося, що Кіровоградська обласна комсомольська організація по передплаті молодіжних видань на 1968 рік вийшла на друге місце в республіці і представлена до нагородження Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ.

У цих успіхах є значна частка праці громадських розповсюджувачів, які пропагували молодіжні видання, чимало

зробили, щоб їх передплатували юнаки і дівчата, учні.

Інструктор Олександрійського агентства «Союздрук» Лідія Яківна Бесараб, відповідальна за організацію передплати на пресу по місту, з гордістю називає імена тих, хто найбільше оформив передплати на молодіжні видання.

— Для прикладу, — каже вона, — візьмемо швейну фабрику. Тут цією справою понад п'ять років займається Лідія Кузнецова, секретар комсомольської організації. Вона добре знає молодь підприємства, знає її смак до друкованого слова. Тому й уміє порадити юнакові чи дівчині видання, яке більше всього подобається, видання, яке допомагає краще оволодіти своєю спеціальністю.

Ліда розповсюдила на підприємстві 2042 примірники газет та журналів, у тому числі обласної молодіжної газети «Молодий комуніст» 106 примірників.

На авторемонтному заводі розповсюдженням періодики займається комсомолка Ольга Галушко.

— Вона теж одна з кращих наших активісток, — продов-

жує Л. Я. Бесараб. Результат її праці — 2920 примірників газет та журналів.

Сумлінно справляється з обов'язками громадського розповсюджувача преси в Олександрійському зооветеринарному технікумі завідувача бібліотекою Алла Іванівна Щербак. В числі кількох сотень розповсюджених нею видань тільки обласної газети «Молодий комуніст» — 359 примірників. Характерно те, що майже вся оформлена передплата — річна.

У порівнянні з минулим роком стало більше передплатників таких газет, як «Комсомольська правда», «Молодь України». Сотні юнаків та дівчат читають журнали «Комсомольська жизнь», «Молодой коммунист».

Комсомольські організації мають і надалі подазати всебічну підтримку громадським активістам преси, допомагати їм у розповсюдженні молодіжних видань серед молоді та учнів.

В. САРЖЕВСЬКИЙ,
Інструктор по пропаганді видань відділу «Союздрук» обласного виробничо-технічного управління зв'язку.

8 КВІТНЯ — ОБЛАСНА НАРАДА РОЗПОВСЮДЖУВАЧІВ ПРЕСИ

Тамара ШМЕЛЬ — краща лаборантка з хімілабораторії Кременіучської ГЕС. А це вона комсомольський активіст, член міського ЛКСМУ.

Фото Г. ЧОВІТКА.

ДЕ Ж ПОДІВСЯ ХІМІК?

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

Ми, учні десятого класу, вже місяць не брали в руки підручників з хімії. Вся закарюка в тому, що десь подівся вчитель хімії. Що ж нам робити? Адже наближаються екзамени на атостат зрілості, а потім — до технікуміа та інститутів. Десятикласники Фурманівської середньої школи Новоукраїнського району.

РОЗПОВІДАЄ БУДЬОННІВЕЦЬ

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

Наш гурток комсомольської політосвіти зветься «Батьківщина». Його заняття відвідують комсомольці, молодь колгоспів імені Куйбишева, учні Панчівської середньої школи.

Форма занять різноманітна. Це лекції і бесіди, і обговорення цікавих книг, кінокартин — всього того, що може яскраво показати велич та красу Радянської Вітчизни. Але хочеться коротенько розповісти ще про одну надзвичайно важли-

ву, мені здається, форму нашої роботи.

Ми часто запрошуємо на наші заняття колишніх старих комсомольців, комуністів, ветеранів праці, ветеранів громадянської і Великої Вітчизняної воєни.

Наприклад, коли вивчали тему «Революційні традиції», ми запросили старого комуніста, колишнього будьоннівця І. П. Стеця. З хвилюванням слухали молоді його розповідь про те, як встановлювалася Радянська

влада в світі, як молодь згодом у Червоній Армії відстоювала, захищала ленінську правду. Ветеран розповів і про свої бойові походи. Як це доповнило лекцію, скільки викликало запитань, адже у класі — ануки і правнуки живих учасників подій. Хіба може бути спокійною комсомолка Ніна Бірзул, слухаючи, як її дідусь воював, загинув, але не зрадив бойових друзів, не вдав на коліна перед ворогом? У навчальній програмі

гуртка «Батьківщина» в розділі «Бойові традиції» є запитання: «Що ви знаєте про героїв громадянської і Вітчизняної воєни, які живуть у вашій області, місті, районі?»

Цікаво було б, коли б пропагандист назвав імена героїв, щоб про них розповіли слухачі. Але ми зробили інакше: провели чергове заняття з участю учасників Великої Вітчизняної війни. Думаю, що комсомольці того вечора не забудуть, бо вони аусстрілися з живою легендою.

Наш гість М. Тягай пройшов незабутній шлях від кордону до Сталінграда і від Сталінграда до Праги. Його танк з червоним прапором одним з перших ніс визволення братньому народові.

І. Романенко захищав Москву, М. Климонко бо-

ронив Кавказ, М. Петрушенко, кавалер трьох орденів «Слави», штурмував Берлін. Його гармата добивала ненависного ворога.

Всі вони розповідали про бої, і про доблесть радянських людей, і про свої рани, і про те, як випусуючись із госпіталів, знову йшли в бої.

Всі вони й слова не говорили, що воювали за них, за молодь.

Те слово сказала комсомолка Валя Жовта і додала:

— Спасибі! Заняття «Трудові традиції» ми провели з участю трудівників колгоспу імені Куйбишева — трактористів, тваринників, ланковиків.

Так плануємо провести й заняття «Захист Батьківщини» — наш священний обов'язок». На цей

раз до нас прийдуть знову учасники Великої Вітчизняної війни. Але придуть і недавно демобілізовані воїни Радянської Армії, колишні піхотинці, танкісти, матроси, розкажуть про навчання і будні Радянської Армії.

Думаємо незабаром поїхати в село Каніж — центр повстання проти аустро-німецьких окупантів, у Кіровоград, на хутір Надію, де жив і творив видатний драматург І. К. Тобілевич.

Я розповів про одну форму нашої роботи. Продумана, добре організована, вона викликає інтерес, активність слухачів, значно поглиблює їхні знання.

М. СТОЯН,
керівник гуртка «Батьківщина».

Новомиргородський район

УВІЧНИТИ ПАМ'ЯТЬ ЧЕКІСТА

В «Молодому комунарі» було надруковано спогади Е. Додіна про Героя Радянського Союзу Д. Медведєва. Автор вносить пропозицію про увічнення пам'яті видатного чекіста, який деякий час працював у Кіровограді.

До редакції надходять листи, в яких читачі підтримують пропозицію Е. Додіна. Сьогодні ми друкуємо

лист колишнього оперативного працівника Кіровоградського комітету державної безпеки О. Соловйова. На знімку, який ми помістили тоді в газеті, він зображений в четвертому ряду зліва. О. Соловйов пише:

«Д. Медведєв завжди турбувався про розвиток спорту. Він разом з своїми підлеглими брав участь у навчаннях з військової справи, стріляв, їздив верхи на конях. Всі члени колективу були тоді у товаристві «Динамо».

Але — це не основна тема моєї розповіді. Я хочу розповісти про Д. Медведєва, як про досвідченого чекіста. В кінці двадцятих років працювати нам доводилося багато, інко-

ли по 16—20 годин на добу. На відпочинок часу майже не залишалося. Щоб підтримати нашу працездатність, за вказівкою Дмитра Миколайовича нам давали по дві вечері.

Д. Медведєв завжди навчав нас бути пильними, назвав чекістської майстерності. Пам'ятаю, одного разу він дав нам урок, як вести допит злочинця. Вивчивши детально всі слідчі матеріали, він був упевнений в успіху, а тому й запросив нас. Д. Медведєв так провів допит, що іншою контрольною не залишалося нічого, як зізнатися у всьому. Ми всі потім згадували той урок, який нам допомагав у роботі».

Дорога редакціє! В 1963 році правління колгоспу імені Куйбишева послало мене вчитись в Кіровоградське торговельне училище на кухаря. Провчилася я там два роки і повернулася у свій колгосп кухарем четвертого розряду. Ще в училищі пам'яли, що ми будемо одержувати 64 карбованці на місяць. Так воно спочатку й було. Але потім правління вирішило, що я одержую багато, і зменшило мені заробітну плату до 45 карбованців.

Любов ГУВВИК.

с. Михайлівка

Олександрівського району.

ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ

ВОНА стала кухарем. Де-хто може здивуватися, що сімнадцятирічна дівчина обрала саме цю, на перший погляд, нецікаву професію. Проте сотні дівчат працюють в їдальнях, кафе, ресторанах і знаходять величезне моральне задоволення в тому, що їх праця необхідна людям, зберігає їм добрий настрій і, зрештою, — здоров'я.

Все було добре. Дівчина працювала в колгоспному дитсадку, намагалася довести односельчанам і собі, що недарма вчилася два роки. Блюда в неї виходили смачні.

— Нас навчили лише з картоплі готувати до сотні блюд, — говорить Люба.

Прийшов час, коли колгоспники мали одержувати

хліб. Пішла в контору й Люба.

— Бери по двадцять карбованців за центнер, — почувла.

— А хіба я не колгоспниця?

— Колгоспниця, звичайно, але дівчата, які працювали на твоєму місці, одержували по сорок п'ять карбованців, а ти — шістьдесят чотири.

Дівчина здивувалася: — Що ж мені в Кіровограді їдати за хлібом?

— Згодуйся на сорок п'ять карбованців.

Лише коли на її заяву про зниження заробітної плати лягла резолюція голови колгоспу Григорія Івановича Самодіда, дівчина одержала хліб по колгоспній ціні.

В Кіровограді Люба зустрічалася з подругами, і, природно, після спогадів про училище і спільних знайомих говорять і про менш романтичні речі, наприклад, про заробітну плату.

— Я одержувала шістьдесят чотири карбованці, а в новому році ставки нам підвищили, — хвалиться одна.

— Нам теж, — додає інша.

Тут задумався кожен. Для кого ж секрет, що в місті можна краще провести своє дозвілля, піти в театр, щодня дивитися нові фільми і так інше. Задумалася і Люба. Задумалася і подала заяву про звільнення.

«Що ж тут дивного, — скаже дохто, — людина шукає, де краще». Абсолютно вірно. Може, саме тому в такому чималенькому селі, як Михайлівка, молодих спеціалістів можна порухати на пальцях однієї руки.

В. ШАРІЙ,

спектор «Молодого комунаря».

Олександрівський район.

НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНИ

ПРИЙШЛИ ТРОЄ...

Я задалегідь дізнався, коли розпочнуться заняття танцювального гуртка в Кіровоградській школі № 34, і майнув туди. В просторому залі з невеличкою, дбайливо оформленою сценою юрмилися дівчатка й хлопці — переважно з восьмих класів. Вони щось між собою говорили, перешіптувалися, поглядали у вікна.

— Ідуть! Ідуть! — зашепотіли.

У фойє зайшло троє: два хлопці і дівчина. Не було ніяких організаційних вступів. Як потім дізнався, цю справу школярі вирішують самі: підготували зал, прийняли зайві предмети і ось... А отім познайомимося з цими трьома.

Всі вони студенти педінституту імені О. С. Пушкіна, закохані «по вуха» (вони мені так сказали) в самодіяльне мистецтво. Вячеслав Забанюк і Таня Алапотна (Леонід Коломієць акомпанує) на громадських засадах знайомлять учнів з елементарною хореографією.

Вячеслав показав мені список. Я подякував. Мовляв, підйду до самих школярів.

— Як у вас організувалася студія танцю? — запитую симпатичного юнака, Юрія Редька.

Нас оточили гічним колом. Відповідають на запитання. Сказали, що комітет комсомолу їхньої школи провів нещодавно анкету, в якій було питання: «Що б ви хотіли організувати у своїй школі?» Вибір був один: навчитись правильно танцювати, бачити в танці прекрасне. При допомозі комсомолу здійснили своє бажання.

— Поки що нам тяжко. Ми лише починаємо опановувати «ази» хореографії.

На запитання, чи не важко поєднувати самодіяльність з навчанням, Оля Жаравіна мовила здивовано: — Що ви?

Лине музика. Якою невпевнено, але з надією входять у круг любителі танцю. І віряться, що на випускному вечорі закружляють білі «берізки» з стрункими «ясенями» у прощальному «Шкільному вальсі». А, може, хтось з цих дівчат і хлопців також захопиться «по вуха» в аматорське мистецтво і стане справжнім майстром!

М. ЛИТВИНЕНКО, студент педінституту.

235 МІЛЬЙОНІВ ОБЛИЧ

Широкоекранний документальний фільм «235 мільйонів облич» створив на Ризькій кіностудії режисер Уладіс Браун за сценарієм кінодраматурга Герца Франжа.

Його герої — люди у віці від декількох місяців до ста років. Вони живуть в різних куточках нашої країни. Етап за етапом досліджують кінематографісти становлення людської особи з моменту, коли маленька людина самостійно покидає коліску, і до тих пір, коли, здобувши знання і змужнівши, вона впевнено крокує життям, будучи своєю шастю.

Автори фільму обрали принцип вільної поетичної розповіді. В цій стрічці багато кадрів-метафор, що запам'ятовуються.

Фільм дає рідкісну можливість гля-

дачеві зустрітися з більшістю своїх сучасників, які показані в тих чи інших ситуаціях. ...Випушає в трудну дорогу геолог, отримує лист з дому солдат, молоді справляють веселля, в залах Ермітажу і Третьяковської галереї юнаки та дівчата зустрічаються з мистецтвом, гримить свято в піліччому поселенні... І з таких маленьких сценек складається велика й гармонійна картина життя країни, народу.

У фільмі «235 мільйонів облич» немає звичайного дикторського тексту. Тільки стисло звучить музика чи запис природних шумів, які супроводжують той чи інший епізод. Ніщо не заважає глядачеві дивитися і міркувати, яке багате і прекрасне наше життя, як багато цікавих людей навколо нас.

(АФН).

Кадр з фільму «235 мільйонів облич». Виходить геолог у трудну дорогу. Фото АФН.

УЧАСНА естрадна пісня — це, перш за все, мистецтво молодості, душевного світла, мистецтво, що розвивається з великою швидкістю, бо воно не втрачає духу виконавчого експерименту.

Виконання естрадної пісні — це своєрідний театр одного співака-актора, який створює свій особливий світ, свого особливого сучасного героя. Тут важлива кожна деталь — інтонація співу чи стилі костюма. Розповіді про героїв створюються нежово неспонтанно сценарію і своїй виконавській режисурі. І в залежності від точності і оригінальності всіх цих методів естрадна сцена живе або не живе особою співака.

Мова про відкриті концертні форми естрадної пісні, які займають все більше місця в нашому музичному житті. Зокрема, мова про міжнародну естрадну програму «Мелодії друзів-68», яка нещодавно була з успіхом показана в Москві і зараз демонструється в інших великих містах — Ленінграді, Ризі, Києві, Мінську, Тбілісі, Ташкенті, Алма-Аті, Новосибірську.

Ця різнобарвна мозаїка національних естрадних стилів країн Східної Європи дає цікавий матеріал для роздумів про шляхи і тенденції розвитку сучасної вокально-джазової культури. Ясно, що існує головний чинник двох напрямків. Один поєднує національну специфіку з деякою загальноєвропейською вокально-джазовою тенденцією. Другий орієнтується тільки на загальну тенденцію «оголених» джазових засобів.

В найбільш яскравому національному дусі виступають юнаки Угорщини та Югославії. Діард Карда впевнено демонструє яскраву колоритну національну школу над загальноєвропейським стилем. І скільки багата звукових красот дає угорсько-циганська народна манера, побудована на характерних вібраціях соловинного темперментного співу.

Югославський співак Арсен Дедич, який не має таких яскравих вокальних даних, компенсує їх ігровими прийомами. Він дійсно створює живий і товариський театр співака-актора, підкріплюючи своїй особі всю естраду, кожну можливу деталь. Репертуар співака складається, головним чином, із слов'янських пісень

югославських, українських, польських. Співає він і пісні Мар'яновича, співає, танцюючи чи підіграючи собі на флейті. Співає, приймаючи будь-яку, що його приваблює, позу: наприклад, сідає на кінець естради чи спускається до публіки. Словом, Дедич вмів завоювати репутацію «любимця» публіки.

В своєрідному національному стилі виступили на фестивалі чеська співачка Ладислава Поздеркова і полька Веслава Дроєцька — відомі виконавиці ліричних пісень. Своєю манерою співу Дроєцька створила особливий світ мрії, переживання, де багато журби і багато кохання.

Хочеться повторити: виконання сучасних естрадних пісень — мистецтво молодих, мистецтво завжди нове і несподіване. Якщо співак не знаходить своєї теми, своєї манери, він піде з естради спочутим, залишаючи сподіваних, не здивованих слухачів. Як часто доводилося перекозуватись, як часом «стерта», шаблонна манера виконання (навіть при дуже добрих артистичних даних) в стилі «естрадної» ходи, навіть стиль плаття, що не «вгадує» свого героя, вбиває враження, дезорієнтує публіку у відношенні предмету її уваги. Якщо, скажімо, сучасна джазова співачка виступає в довгому платті а ля «Королева Шантєлера», то можна зразу сказати: сучасний, «крикючий», так би мовити, хлопчиний стиль джазового співу не вліяється в такий «оболонці». Театр сучасної естрадної

пісні вимагає героїв гармонійних, веселих і юних, одягнених в дусі останньої моди.

В цьому сенсі гармонійним був виступ однієї із наймолодших учасниць програми «Мелодії друзів» — Петри Беттхер (НДР), а її легкому червоному платті, Петра чудово володіла різними мовами. Вона співає різні пісні, різні мелодії народів світу, але ніде не зраджує знайденому характеру своєї героїні, характеру дівчини — підлітка, сміливої і пустотної.

Зовсім інший образ молодого людини нашого часу — серйозної і скромної, енергійної і впевненої — створює радянський співак Анатолій Корольов, в репертуарі якого, перш за все, приваблюють пісні громадянського звучання (такі, як «Заздрість» Колкера чи «Лист з космосу» Капітанакі). Це поєднання естрадної форми з змістом, що вимагає для «подачі» тексту гучних, імпріозованих форм вокального речитативу, складає своєрідну особливість в розвитку радянського вокально-джазового жанру. Ми знаємо, як своєрідно і переконливо використовує цю особливість наш естрадний співак Володимир Макаров і рад іншим.

Однією із найстриміших тенденцій в сучасному виконанні естрадних пісень необхідно назвати створення вокальних ансамблів, різного (кількісного і якісного) складу, різних манер.

Міжнародна естрадна програма «Мелодії

друзів-68» включала тільки виступ окремих солістів. Ось чому виступ польського дуєту Софії і Збігнева Фрамер хай буде названо «щасливим винятком». І дійсно, виконавство цих талановитих артистів (тенора і меццо-сопрано) порадувало слухачів оригінальною по звучанню і дуже гармонійною манерою, загальним, виключно благородним стилем сценічної поведінки.

Мабуть, кульмінацією програми став виступ болгарських артистів — Бориса Гуджунова і Лілі Іванової, що приїхали зі своїм естрадним ансамблем. Відмінні голоси, бездоганна ритмічна культура, великий темперамент — щедрі природа обдарувала дітей болгарської землі чудовою музичністю. Однак кожній із співаків використувати ці дари по-своєму. Борис Гуджунов — в плані створення ефективного «бітлз-стилю» загальноєвропейського типу, де соліст немов «механізує» свій вокальний апарат, вступаючи в ритмічну конкуренцію з інструментальним супроводженням.

Лілі Іванова — зовсім інше. Вона господарює над піснями, над інструментами. Зберігаючи вірність ведучої тенденції європейського вокально-джазового стилю, вона створює атмосферу конкретного героя, створює його театр, світ його душевних рухів. В бездоганному по стилі співу цієї маленької жінки з голоною хлопчиною — підліткою — приростає і розум сучасного художника. Вона вмить примусити слухачів глибоко прийняти тригомаму сучасника, пережити і вистраждати їх разом з піснями.

Не можна не сказати найвідповідальніших слів на адресу болгарського естрадного ансамблю лід керівництвом Івана Пеева, в якому звучання «співачих» гітар і скетроорганна не заглушало мінливі духовні, і це створювало святковий, «гарячий» фон для співу болгарських солістів.

Свята і фестивалі естрадної пісні і джазу стають в нашій країні хоропою традицією. Її перші результати — велике піднесення всіх жанрів нашої музичної естради. Ці зустрічі з друзями по мистецтву, на яких змагається своїм виконавством молодь різних шкіл, і в важливим джерелем нового руху в сфері естради.

Тамара ГРУМ-ГРЖАМАЯЛО, мистецтвознавець. (АФН).

ПРО ЦЕ ГОВОРИТИМУТЬ НА ФЕСТИВАЛІ

Закінчилася обласна декада хорового співу. У заключеному концерті свою майстерність продемонстрували заслужена хорова капела УРСР Палацу культури ім. Жовтня кіровоградського заводу «Червона зірка», жіночий хор педінституту, жіночий хор колгоспів ім. Лівитинова Новоархангельського району та «Світланок» Новоукраїнського району, вокальний ансамбль Вільшанської райспоживспілки, ансамбль бандуристів Рівнянського Будинку культури Новоукраїнського району, хор Мало-Висківського цукрозаводу, самодіяльний народний хор колгоспу «Родина» Кіровоградського району та інші колективи.
На фото: пісню «А в полі береза» виконує хор колгоспу імені Лівитинова Новоархангельського району.

Фото В. КОВПАКА.

СУПЕРНИКИ «ЗІРКИ»

ДЕБЮТАНТ ГОТУЄТЬСЯ ДО БОЮ

В минулому році «Молодий комунар» знайомив читачів із суперниками «Зірки». Редакція має намір і в цьому році розповісти вам, шановні друзі, про команди другої підгрупи, з якими будуть зустрічатись наші земляки. Першу гру чемпіонату кіровоградці проведуть з дебютантом класу «А» херсонським «Локомотивом». Отже, сьогодні — розповідь про залізничників Херсона. В наступних номерах ми познайомимо вас із старими знайомими командами, які виступали в підгрупі, та з новачками. Надії херсонських уболівальників футболу здійснюються: їх улюблена команда стала в один стрій із сильнішими командами країни. Дебютант другої групи другої підгрупи класу «А» зараз наполегливо готується до зустрічі із досвідченими суперниками. До сезону «Локомотив» почав готуватись з перших днів січня. В основному заняття проходили просто-неба спочатку — в Херсоні, потім — в Цюрупинську, Одесі. В команді відбулися суттєві зміни. З різних причин колектив залишили А. Родін, В. Соколов, Ю. Бражкін, А. Блинов, Г. Сірюнов, І. Станов. Тренери розраховують в новому сезоні на К. Уралова, В. Гудаковського, С. Булюченка, С. Леванченка, В. Юдіна, В. Кушаєва, М. Чернишенка, М. Алашвердова — гравців, які не один рік виступають за команду майстрів. Є й нові імена. Повернулися в команду В. Дровецький, який пробував свої сили в київському «Динамо», а потім у луганській «Зорі», та М. Гладун, що торік виступав за «Таврію». Гратимуть також воротар З. Мілес, нападаючий П. Гайдук, захисники О. Дрозд, півзахисник В. Северухін, нападаючий Б. Васильєв. Зараз важко охарактеризувати окремі лінії команди. Але, мабуть, найкраще укомплектована й підготовлена лінія захисту. В нападі великі надії покладені на Чернишенка — Дровецький. При добрій грі своїх колег вони можуть завдати великого клопоту суперникам. Старий тренер — А. Лук'яненко, тренери — С. Поляков та В. Пилипенко. Вони разом з командою пройняли одним бажанням: провести сезон на найвищому рівні.

СПОРТ

ПОРАЗКА «ТОРПЕДО».

АУГСБУРГ. (ФРН). Футболісти московського «Торпедо» виграли в розіграшу Кубка володарів кубків, програвши в третьому додатковому чвертьфінальному матчі на нейтральному полі команді «Кардіфф-Сіті» з Уельсу — 0:1.

У півфіналі «Кардіфф-Сіті» двічі зустрінеється з західнонімецьким клубом «Гамбург».

ВСЕ ЗАКІНЧИЛОСЯ СТАРТОМ

Щоб зберегти сили для наступних відповідальних поєдинків на першості країни, які починаються післязавтра, керівники «Зірки» вирішили відвідати на перший кубковий матч у Краснодар дублюючий склад. Природно, що мало обстріляна мова не зуміла протистояти досвідченим старожілам другої групи класу «А» — футболістам «Кубані» — і програла (0:3). Отже, наші земляки, тільки вивітавши 4 квітня на старт боротьби за почесний трофей, тут же вийшли з неї.

ВОСЬМА СЕКЦІЯ

У колгоспі «Україна» Знаменського району тривалий час працювало сім спортивних секцій. По-справжньому працювали, йому команда артистів у минулому році стала володарем кубків району за першість у аматорних з легкої атлетики, з лижного спорту та за першість у кроці, присвяченому 60-річчю Радянської України. Тренером Дмитро Матвеев здобув другий розряд по волейболу, секретар комсомольської організації, інструктор по спорту в артілі Іван Кука — другий розряд з легкої атлетики. Нещодавно розпочато тренування у новій, восьмій секції — секції кіного спорту. Бігових коней купив колгосп, а інформ комсомольці обладнали самі.

Після виступу

«Молодого комунара»

В «Молодому комунарі» за № 19 було надруковано колективний лист робітників Малолисківського цукрового комбінату про слабку спортивну матеріальну базу.

Як повідомив редакцію голова обкому профспілки працівників харчової промисловості т. Завидний, статтю обговорено на засіданні загальному профспілки, вживаються відповідні заходи.

«А де ваші стрільці?» — так називалась стаття, яку було надруковано в газеті 5 березня ц. р. де йшлося про незадовільний розвиток стрільцького спорту в ряді обласних спортивних товариств.

Як повідомив редакцію заступник голови обласного спорту І. Кошорський, прийнято спільну постанову президії обласної ради Союзу спортивних товариств і організації та президії обкому ДТСААФ, якою зобов'язано обряди спортивних товариств «Буревієнь», «Трудові резерви» та «Колгоспник» приділити увагу розвитку стрільцького спорту та будівництву тирів. Постановою встановлено конкретні завдання цим товариствам.

Відділ веде кандидат у майстри спорту Г. ДУБІВКА.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 4

1. Олександр Альохін — видатний російський гросмейстер, четвертий чемпіон світу, який носив це звання протягом 17 років.

В 1927 році О. Альохін завоював звання чемпіона світу, вигравши матч у Х.-Р. Капабланки.

2. Сеанс одночасної гри в шахи — масовий спортив-

ний захід, який полягає в тому, що сильний шахіст (майстер, гросмейстер і т. д.) грає одночасно проти кількох противників.

Сеанси бувають: а) з годинниками, які в основному проводяться з кваліфікованими шахістами до 10 чоловік;

б) альтернативний — коли сеанс дають два або більше шахістів, причому під час гри вони не радяться між собою;

в) сеанс «всліпу» — коли сеансер грає, не дивлячись на дошку.

3. Етюд розв'язується так: 1. g6-g7 f3-f2; 2. cf8-e7 f2-f1 Ф; 3. Ce7-f6 Фf1:f6; 4. g7:h8+ Фf6:h8; 5. d3-d4 з виграшем.

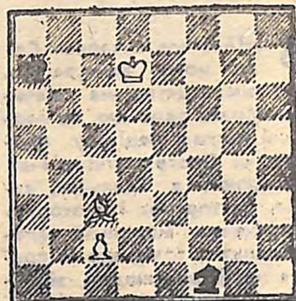
ЗАВДАННЯ № 5

1. У 1967 році в країні проводився шаховий фестиваль (першість СРСР). Назвіть переможців фестивалю серед жінок і чоловіків.

2. Назвіть шахових гросмейстерів України.

За правильні відповіді на 1 і 2 запитання нараховується по 2 очка.

3. Розв'яжіть етюд: Білі: Крd7; Сс3; н. с2 (3), Чорні: Кра7; Кf1 (2). Білі починають і виграють.

За правильне розв'язання нараховується 3 очка.

Останній строк надсилає відповідь — 16 квітня ц. р.

ПРЕТЕНДЕНТИ ВИХОДЯТЬ НА СТАРТ

ПОЧАВСЯ передостанній етап змагань за шахову корону світу — зустрічі претендентів. В квітні — травні чвертьфінальні матчі зіграють: Б. Спаський і Є. Геллер, Б. Ларсен і Л. Портіш, М. Таль і С. Глігорич, В. Корчній і С. Решевський. Цікаво, що п'ятеро з них були учасниками попередніх матчів претендентів (у 1965 р.), що говорить і про високу майстерність прославлених гросмейстерів, і про їх наполегливість на шляху до заповітної мети. Новачки в цих матчах — Корчній, Глігорич і Решевський, що зайняли місце В. Смирнова, П. Кереса і Б. Яковца. Але «дебютантами» в боротьбі за першість світу їх, звичайно, не назвеш. У змаганнях претендентів, що проводились за круговою системою, Глігорич виступав у 1953 і 1959 рр., Корчній — в 1962 р., Решевський — у 1953 р. Американець був учасником і знаменитого матч-турніру 1948 року, перемогу в якому одержав М. Ботвинник, що став тоді чемпіоном світу.

Першими 2 квітня в Сухумі стіли за шаховий стіл Борис Спаський і Ефим Геллер. Матч між ними на попередньому турнірі претендентів закінчився з рахунком 5,5:2,5, на користь молодого гросмейстера. Однак експерти вважають, що цього разу шанси Геллера кращі, ніж три роки тому.

Колі в спілку Спаського переміг відомий на південь: «Як настрої?» він відповів лаконічно: «Вовчий. Інакше немає рації знову вступати в боротьбу за шахову корону».

Не можна не відмітити в складі нинішньої «чудової вісімки» претендентів Михайла Талья, екс-чемпіона світу.

Колі Таль став чемпіоном світу, йому ще не було 24 років. «Чарівник шахових комбінацій», «шахова ракета» — такими епітетами нагороджували юного рижанина закордонні спеціалісти. Таль показав у великих змаганнях перевагу «творчого ризику» над холодним маневруванням.

Михайло Таль розпочне матч з Светозаром Глігоричем 21 квітня. Югославський гросмейстер — найдосвідченіший боець позиційної школи. Нещодавно він виграє тренувальний матч у відомого голландського гросмейстера Х. Доннера (6,5:3,5).

Минулий рік приніс Бенту Ларсену триумф не лише на березі Середземного моря, але і в інших турнірах великого масштабу. Зараз було б помилкою недооцінювати сили датчанина — вмілого тактика і новатора.

«Матч з Петросяном буду грати я. Ось побачите», — заявляє Ларсен. Лайбом Портіш тримається значно скромніше. Але досить по-

дивитись на таблицю досягнень угорського гросмейстера, щоб побачити в ньому дуже серйозного суперника. Портіш недавно виграє у Ларсена в Тунісі і, звичайно, не збирається здаватись агресивному датчанину.

М. Ботвинник, хоча й продовжує брати участь у змаганнях, офіційно відмовився від боротьби за першість світу. Іншої думки дотримується 66-річний С. Решевський — вождь заокеевської школи, Наскільки він сильний в єдиноборстві, свідчить нічийний рахунок в його поєдинку з Р. Фішером декілька років тому. В матч-турнірі трьох у Лос-Анджелесі Решевський не програв жодної партії. «Це — висококласний шахіст, який чудово володіє таємничими гри», — так характеризував Решевського Віктор Корчній, якому і доведеться грати з неординарним чемпіоном ССР.

Радянський гросмейстер молодий від Решевського на 20 років. Лише два рази їм довелось зустрітись на міжнародних турнірах — в Аргентині (1960 р.) і Тунісі (1967 р.). Обидві партії завершилися мирним кітцем.

Але в наступному матчі з Корчнім, на мій погляд, позиції Решевського нестійкі. І справа не лише у віці Решевського, скільки в його новому стилі ленинградського гросмейстера, зав'язаного противника нічій.

Отже, претенденти на шахову корону виходять на старт.

Я. РОХЛІН, оглядач ТАРС, міжнародний арбітр з шахів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 7 квітня. Перша програма, 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — «Будильник». (М). 9.45 — Телеоповід. (М). 10.00 — «ТЕК-66». (К). 11.00 — Для юнацтва. «Шлях в науку» (К). 12.00 — До Дня геолога «І в сніг, і у вітер» (К). 12.30 — Концерт присвячений Дню геолога. (К). 13.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Ташкент). 13.30 — Програма кольорового телебачення. (М).

15.00 — Півфінал кубка СРСР з хокея. (М). 17.30 — Передача з Москви. 17.45 — Музичний кіоск. (М). 18.15 — Камертон доброго настрою. (Чернівці). 18.45 — Повний кіноекран. (К). 19.55 — Програма передачі. (К). 20.00 — «Брось» — музична передача. (К). 20.45 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 21.30 — Першість Європи з футболу! Болгарія—Італія. Другий тайм. (Болгарія). 22.15 — Поштовий калейдоскоп. (К).

Відбулось чергове заняття молодіжної літстудії «Сівача». На цьому занятті з'ясували не тільки початки міста, а й творча молодь з району області. Отже, слово літстудіям.

Не в оправі з фальшивих доміслів,
Без вагань отих: так чи ні?
Щедрим сонцем веселе провесить
По дорогах квітневих днів.
Вже відсунутий камінь схованки,
А звидіть, мов меткий в'юнок,
Окряляючим вітром схвильований,
В світ широкий побіг струмок.
Життєлюб, променів у праці він
І хапався за все відряд,
Свідок ранньої навігації
Буйних задумів хлоп'ят...

Дмитро ТАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

НА СТОЛІ

(Байка з життя американського лісу).

До Ведмедя Лев гукає:
— Чу я на узліссі,
Що раснам тут процвітає,
У твоєму лісі!
— Ні, господарю, такого
В нас і не було.
Ми в кінці ось тижня цього
Всі бенкетували.
І зайці були, й Телята,
І Качки, і Каченята,
Вівці, Кози, Барани,
Кури, Гуси, Кабани!
— За столом сиділи, значить,
Всі істоти ці малі?
— За столом я їх не бачив,
Я їх бачив... на столі.

Борис ЧАМЛАЙ.

с. Лісне Кіровоградського району.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 35.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.